

[Lissa Mathiasen]

ter; derimod må vi nok erkende at domstolene vil kunne få flere sager, men reelle sager, hvor der virkelig er sket skade på grund af farlige produkter. Men en sådan udvikling forudsætter jo, at virksomhederne ikke vil stå ved deres ansvar, og så er vi netop ved forslagets essens. Forbrugerne skal have erstatning, når et produkt anvendt efter hensigten og i overensstemmelse med anvisningerne forvolder skade, og jeg kan næppe tro, at der kan være nogen uoverensstemmelse i denne sammenhæng.

Vi har også i dag måtte høre, at dette vil skabe gevaldige problemer både for eksporten og vores erhvervsliv som sådant. Jeg mener ikke, at eksportensyn er et særlig godt argument. I de lande, hvor man har stramme produktsikkerhedsnormer, f.eks. Japan og USA, er det ikke gået ud over eksporten. En sådan lovgivning vil være et nyt argument for virksomhederne, når de påberåber sig varebetegnelsen »Dansk kvalitet«. Netop i modsætning til, hvad der er blevet sagt fra talerstolen i dag, og hvad jeg også har set der andre steder er givet udtryk for fra de borgerlige partier, er det et meget afbalanceret og meget erhvervsvenligt forslag i modsætning til de restriktive ordninger med normer, standarder og krav til stort set alle produkter og deraf følgende meget store administrative apparater, man har lavet i andre lande.

Vi har valgt en model med et minimum af administration og med en selvjustits fra virksomhedernes side og dermed, hvad vi kan kalde frihed under ansvar. Dertil kommer, at vi samtidig foreslår den garantiordning, forsikringsordning, som spreder en del af de økonomiske byrder, men som sikrer, at forbrugerne kan få en reel erstatning udbetalt, hvis der virkelig er sket skade.

Jeg håber, at jeg med disse bemærkninger kan få nogle uddybende svar på nogle af mine spørgsmål fra såvel justitsministeren som fra industriministeren.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Der er fremkommet mange meget kyndige bemærkninger under denne førstebehandling, hvor jo opgaven er at drøfte det mere principielle, og det synes jeg også i væsentlig grad man har henholdt sig til. Men derfor kan der selvfølgelig godt være behov for yderligere information. Ordføreren for forslagsstillerne

kom ind på det for et øjeblik siden, og fru Aase Olesen sagde jo også, at der kunne være behov for mere information, også ud over den information, der bliver givet i markedsudvalget.

Fru Aase Olesen henviste i den forbindelse til, at der kunne være behov for i retsudvalget at høre noget nærmere om virkningerne af et objektivt ansvar. Hvis der er et sådant ønske, vil jeg bare for en ordens skyld sige, at industriministeren og jeg selvfølgelig er rede til, hvad enten det er i erhvervsudvalget eller i retsudvalget, at give de informationer, vi er i besiddelse af. Det er vel også den rigtige måde at gøre det på, således at vi får en anledning til at gå nærmere ind på direktivforslagets indhold, og hvilke virkninger det vil kunne have.

Fru Lissa Mathiasen sagde, at vi fra regeringens side er positive over for tanken, så det behøver vi ikke at drøfte yderligere. Men så tilføjede fru Lissa Mathiasen noget, jeg ikke helt forstår, nemlig at vi endnu en gang skubbede problemerne fra os med henvisning til EF. Jeg forstod navnlig ikke bemærkningen, når det så blev sagt, at det er sket igennem 10 år. Så vidt jeg husker min politiske historie, er det jo ikke denne regering, der i 10 år har kunnet skubbe problemerne fra sig. Det er meget mærkværdigt, at man i en tidligere regering helt og fuldt har ment, at disse spørgsmål skulle bedømmes i sammenhæng med, hvad man gjorde i andre lande, også i forbindelse med vores EF-medlemskab. Men nu mener man altså, at hvis man tager det hensyn, så er det ensbetydende med, at man skubber problemerne fra sig. Det udtryk kan jeg i hvert fald ikke acceptere i den forbindelse.

Fru Lissa Mathiasen må jo da også kunne se noget rimeligt i dette, at de andre nordiske lande, til trods for at de er interesseret i en lovgivning omkring produktansvar, alligevel under hensyn til deres erhvervsliv må tage hensyn til, om der kommer tilsvarende internationale bestemmelser. Det nævnte jeg i mit første indlæg.

Fru Lissa Mathiasen sagde – og det var vel et meget passende udtryk: hvis der ikke sker tilstrækkeligt i EF, så lad os så selv køre ambulancen. Ja, ambulancen i forhold til dansk erhvervsliv, det er måske det rigtige udtryk, for hvis vi stiller os i en så vanskelig konkurrencemæssig situation her i landet og